

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XIII

EL AHORRO DE LOS RICOS

También los ricos deben ahorrar. Claro que el ahorro de los ricos no ha de ser por el vano temor de verse pobres; que esto fuera ó engendraría torpísima avaricia.

El ahorro de los ricos es para no derrochar inútil ó perjudicialmente los bienes que con largueza ha puesto el Señor en sus manos.

Desde luego hay un ahorro que reclama la más vulgar economía, á saber: no gastar más de lo que alcanzan las rentas.

La nivelación del presupuesto es más necesaria aún para la familia que para el Estado, porque éste puede suplir el déficit, siempre que la nación sea rica, siempre que el presupuesto nacional resulte con *superavit*. De los ahorros de los ciudadanos podrá sacarse para enjugar la deuda nacional. Pero con la familia, no pasa así; el déficit habitual y ordinario trae consigo, por manera segura, aparejada la ruína.

No habría tantas quiebras ni desaparecerían como el humo tantas fortunas, á haberse atendido á esta sencillísima y sabia regla de buen gobierno.

No es, sin embargo, nuestro intento hablar de esta economía, sino de la que resulta de gastar bastante menos de lo que se tiene.

Negar lo todo al vicio y al espíritu de comodidad, y regatear mucho al mundo y sus exigencias despóticas, tales son los manantiales copiosos de los ahorros del rico.

Y conviene aquí dejar bien sentado, que todavía falta otra fuente más abundante, y que jamás se agota, como es el espíritu de sacrificio.

Son vicios, cuando se han hecho habituales, la pérdida de tiempo, la diversión excesiva, el juego, la sensualidad, hasta cierta afición política.

Perder el tiempo importa siempre para los ricos el gastar con exceso y sin provecho. Nada hay tan caro como la ociosidad.

Las horas perdidas en el café, en el casino, en el círculo político, en unión de otros que *matan* (vamos al decir) el tiempo en la misma forma, dá ocasión y pretexto para que en dichos sitios se gaste lo innecesario, y se concierten diversiones que imponen sacrificios, y se sienta la *necesidad* para no caer en *ridículo* de proponer ó aceptar demasías, que aumenten la *data*, sin beneficio para nadie.

Y este tiempo perdido que ocasiona gastos, que deberían ahorrarse, trae consigo una verdadera disminución de las *entradas*, del cargo.

Ganancioso es el trabajo, no sólo el ma-

nual, sino el intelectual. El ojo del amo engorda al caballo, dice uno de nuestros discretísimos refranes. El cuidado de la hacienda, la vijilancia, la aplicación á las faenas indispensables para el fomento de la riqueza que el propietario ha de administrar ó administrar, aumentan de manera muy notable los bienes materiales, con ganancia conocida y cierta de los morales; todo lo cual se pierde al perder miserablemente el tiempo.

Debe el rico huir de la ociosidad, que es polilla de lo que posee y enemiga de toda legítima ganancia.

Aprovechando el tiempo tendrá ahorros, salud, paz interior y alegría sana. No olvide que el tiempo es oro.

¿No dá grima, cuando se pide á algunos ricos, oír que no pueden contribuir con nada, porque no tienen más que lo preciso; sabiendo todo el mundo, que si aceptaran la ley del trabajo, gastarían menos y ganarían más, con lo cual podrían ser, sin mengua de su fortuna, los bienhechores de los pobres y desdichados?

La sed de diversiones mata el ahorro. El *spot* es una de las plagas de nuestra sociedad.

Vivir para divertirse, es la consigna casi universal de los que ocupan buena posición.

Cabe la diversión honesta, el esparcimiento para buscar descanso; y el descanso se procura para volver con nuevos bríos al trabajo, y al trabajo nos dedicamos porque lo quiere Dios para su gloria y nuestro bien.

Tal es el concepto cristiano de la diversión.

Pero tomarla como un fin, el principal ó el único, inventar y soñar siempre nuevas maneras de pasar la vida alegre, gozar hasta el hastío, consiguiendo que los goces aburran soberanamente; cosa es pagana, más que cristiana, señal indefectible de pueblos degenerados, de razas decaídas, que sólo podrán mejorar por el hierro y por el fuego.

Y estas diversiones y goces son cosas costosísimas, que acaban con los capitales más saneados y llevan á la miseria moral y física á las casas más opulentas.

Menos diversiones y habrá más ahorros.

¿Y cuánto bien podría hacerse con estos ahorros escatimados á diversiones que podrán aturdir y adormecer; pero que no pueden llenar las aspiraciones del corazón humano!

¡Tanto dinero como se tira, y tanta miseria que no se remedia!

Cierran la mano, y nada hacen para que no se corrompa el alma del pueblo, para que no sea víctima del anarquismo ó socialismo el obrero; y la tienen tan abierta, y se muestran tan activos y derraman pródigamente

el "dinero para comprar un nuevo goce y disfrutar de una nueva diversión.

¿Y es esto de cristianos?

No hay fortuna que resista al fuego de la sensualidad, á la pasión del juego.

¿Para qué hablar de los sufrimientos de de la sociedad por estos dos cánceres consumida?

Bástenos observar que constituyen la ruina moral y material de las familias.

Si se ahorrara lo que en el juego se pierde, ó la sensualidad consume, con escándalo del mundo, avivando el odio del jornalero y del pobre, y arrancando lágrimas amargas á los seres más queridos, podría labrarse á poca costa la felicidad del hogar, y se contribuiría á la regeneración del pueblo, y se haría más en favor de la paz social que con todos los discursos y todas las leyes y todos los planes de la moderna sociología.

Del «Boletín de Acción social.»

EN MANUEL MILÁ

PRIMER PRESIDENT DEL JOCS FLORALS

*La catalana musa, descuidada
de sa grandesa antiga, s'adormia
y de llur cant l'acent ja no's sentia
prop de la llar deserta y apagada.*

*La catalana llengua menyspreuada
per vulgarment parlar ja sols servia,
com si la flayre dolsa de poesia
no'ns pogués dar, hermosa y sublimada.*

*Peró'n Milá juntant sa ciencia tota,
que era tan gran, tan bona com modesta,
ab voluntat ahont no s'hi trova un erro,
fent del vell crit recort, Desperta ferro
digué als poetes y vá obrir la festa
que noves flors quiscuna anyada brota.*

RICART CLAUSELLS

¿QUIN FÍ TENEN LES

ESCOLES NEUTRES?

La Croix de la Manche (France) diu que'l inspector Dequaire-Grobel ha dirigida una comunicació a n-els mestres y les mestres laics, trassada en los sigüents termes: «El fi de l'escola laica no es ensenyar de lletgir, escriure y contar: es una *maquina de guerra contra'l catolicisme*. L'escola laica té per fi formar lliurepensadors. L'escola lliure, idò, haurá alcansat els seus fruits, quant el jove y la jove hajan *renegat de la fé* de sos pares, y renunciat a la fé catòlica. L'escola laica es un moillo aont el nin entre fill de cristians y en surt *renegat*. Monopolisem l'ensenyansa: a les hores les families tendrán que confiar-mos els seus fills, a n-els quals, *res haurèm ensenyat, si no logram que avorresque el clero com a son més dolent inimic.*»

¿Que tal? Y llevors dirán que la neutralitat, sinònim de laïcisme, es cultura a les escoles, quant es una *máquina de fer renegats*.

LA VERGE DE LA MONTANYA

*La Verge de la montanya
té un ayre patriarcal,
sent a marduix y a violes
l'aroma de son altar,
té'ls cabells color d'espiga,
y-l rostre color d'aglà,
son mantell de seda blava
té una amplaria maternal.*

*La Verge de la montanya
té una mena de mirar,
que fá venir candideses
y fá dir coses d'infant;
la Verge de la montanya
té una mena d'escoltar,
que endolceix á flor de llavis
l'oració que se li fá.*

*La Verge de la montanya
coneix a la gent que hi vá;
es amiga y confidenta
del pastó y del rabadá,
reb dels pagesos l'ofrena
del bon ví y del millor pá,
la jova del mas li parla
del primé fill que tindrà.*

*La Verge de la montanya
veu los aucells a volá
y a corre les aygues clares
y-ls remats á pasturá
y Ella, la pròdiga Mare
pera tots desclòu la mú.*

*La Verge de la montanya
en los temps de malvestat
de les valls assedagades
veu los pobles a pujar;
no més per l'ayre que duhen
coneix que hi van a plorar!...
La Verge de la montanya
a tots aconsolará;
son mantell de seda blava
té una amplaria maternal!*

JOSEPH PARADEDA, *Pvre.*

EL DOT DE LA DONA

(LLEGENDA HINDUA)

Quant el totpoderós Mahadeva va crear l'hermosa terra de l'Asia va devellarhi per admirarla aixecant ab sa sola presencia flairós y fresquet ventijol. Les magestuoses palmeres inclinaren ses magnífiques testes y baix el poder de ses mirades, brotaren els més blanchs, purs, delicats y aromátichs lliris. Mahadeva va arrencarne un y va tirar-lo sobre la tranquila y brava mar. Les joguineres ones empengudes per suau ventet cobriren prompte aquell hermosíssim lliri emboicallantlo de blanca espuma. Passá un minut y d'aquella toya d'esma ne va náixer la dona delicada flayrosa esbelta com el Lliri, fácil com el vent, variable com les ones del mar, d'una hermosura esclatant com l'escuma però ay! com l'escuma fugitiva. . . . Al obrir els ulls, la primera mirada de la dona va esser sobre aquell immens del mar, y esclama: Que hermosa soch! va anar a la platja hont se aixugá de l'ayga y mirant el seu voltant va

admirar la creació y va exclamar: que bonich es el mon! A la vista de la dona brollian les flors sobre la terra y mils y mils ulls brillavan extasiats sobre'l firmament; desde aquell dia que brillan les estrelles, Venus brillava per enveja y per aixó brilla més fort que moltes d'altres. Passetjava la dona per entre els arbres y prats florits y les belleses de natura estaban sorpreses de la hermosura de la dona però no podían expressarli sa admiració; aqueix silenci va enujar a la dona y va esclamar: oh totpoderós Mahadeva! Vos m'haveu criada hermosa, totes les coses m'ho manifestan, però en silenci per mi son mudes. Al oír aquella queixa, Mahadeva creá innumbrables aucells que cantassin armoniosos cants a l'hermosura de la dona. Ella va escoltarlos y va somriure, però al cap d'un dia aixó ja la va cansar y va exclamar altra volta: oh totpoderós Mahadeva; aqueixos aucells me cantan armonioses cançons y alabanses però cap se vol deixar acariciar ni acariciarme, es en veritat una trista cosa.

Aleshores el totpoderós Mahadeva li va crear una hermosa y flexible serp la qual ab caricies se li passejava amorosa pels seus peus. Mitxdía va durar la satisfació de la dona, prompte se va anujar y va esclamar: Ah si jo efectivament fos hermosa voldrían tots imitarme! el rossinyol canta admirablement y la cadarnera el vol imitar, ningú pensa en imitarme a mi, es donchs que jo no sonch hermosa?

El totpoderós Mahadeva per acontentar a la dona va criar la mona la qual imitava tots els moviments de la dona y la dona va restar sis hores satisfeta; al cap de sis hores ab llágrimas als ulls va exclamar: jo soch més que hermosa, hermosíssima! per mi els aucells cantan y'm rodetjan; m'acarician els peus y me imitan. Tots m'admiran y m'envejan a tal punt que jo comenso a tenir por. Qui'm defensará si empenguts per l'enveja me volen fer mal? Mahadeva li va crear el poderós y fort lleó.

El Lleó guardava a la dona la que va quedar contenta tres hores, passades les quals va exclamar: jo soch hermosa però, qui m'acaricia? Ningú. Qui m'estima? Ningú. No puch pas estimar aqueix gros lleó pel qual jo sent a la vegada temor.

Y en aquell mateix moment devant la dona per la voluntat de Mahadeva va apareixer y hermós y falaguer gosset. Quina bestiola mes hermosa, va exclamar la dona acariciantlo, y com m'estima el pobret! La dona ho tenia tot, ja no podia demanar res més; aixó mateix la va encolerisar y per ferse passar el mal humor va pegar al gosset el qual d'un salt va fugir; ella pegá el lleó el que tot rindinant també va fugir; d'un colp de peu va trepitjar a la serp, que xiulant també fugí, y el mico al veure que tothom fugia també els va imitar y els aucells esverats van empendre llunyana volada. . . .

La dona al veures en aquella soletat aixecant les mans al cel va exclamar: oh desgraciada de mil tots m'acarician y m'alaban quant jo estich de bon humor, però fugen quant m'enfado! Tota sola! Oh totpoderós Mahadeva per última vegada vos imploro crearme

un ser sobre'l que jo puga desfogar la cólera y mal humor, que no tingui valor per fugir de mi y que ab paciència soporti mes imperinencies y colps.

Mahadeva va posarse pensatiu y li va crear . . . el marit.

Trad. del Speranto per J. P. y P.

LA CLAUSURA

*Planta escullida n'es la clausura;
Jesús la sembra per l'hort del cel,
creix y s'enlayra fins á l'altura
blanca aromosa, vessant la mel.*

*Com les palomes acomparades
arrasser nien dins lo convent;
ánimes santes enamorades
qu' en Deu sols tenen son pensament*

*Allá el contemplen en torn del arca
hont hi reposa l'Aymat Diví;
de la creu duen escut y marca,
la creu fexuga qu'ens redimí.*

*Per Jesús totes amb goig abressen
la penitencia si fexuga es:
pe'ls cors qu'estimen traballs no aglassen,
dolsa es la pena, lleuger lo pes.*

*De tósca roba sempre vestides,
aspres cilicis nafren son cos;
traballs, dijunis . . . flors benehides
son qu'afalaguen l'aymat Espos.*

*D'amor enceses Jesús adoren
clavat al arbre hont va espirar;
resen, salmetjen, suspiren, ploren,
mártirs, voldrien la sanch donar.*

*Cántichs dolcíssims, suaus armonies,
nascudes totes per sa llahor:
si en el cel pujen les melodies
del cel devallen gracies d'amor.*

*Copes de bálsam que recullen
per la pregaria qu'es font de pau:
consol y bálsam que reparteixen
en los que ploren baix del cel b'au.*

TORNADA

*Planta sagrada n'es la clausura
Jesús la sembra per l'hort del cel,
creix aromosa fins a l'altura
blanca assucena, vessant la mel.*

MARÍA IGNACIA CORTÉS.

PREGUNTES QUE S'HAURIEN DE FER A N-ELS MESTRES ABANS DE CONFIARLOS LA JOVENTUT

¿Quins sou? ¿D'on veniu? ¿Sou verament mestres? ¿Quins son vostres títols a nostra confiança? ¿Quines son vostres obres? ¿Com es estada vostra joventut? ¿Qui vos ha format? ¿Quins son estats vostres mestres? ¿Quina es vostra inteligencia, vostra sabiduria, vostra instrucció, vostra prudencia, vostra fermesa, vostre caràcter, y sobre tot vostra vocació? ¿Sentiu amor a la joventut y a l'infantesa? ¿Quina es vostra religiositat, vostra fè, vostra virtut? ¿Sou millors que nosaltres? vos toca asserho, perque heu de tenir lo que a nosaltres mos falta per completar l'educació dels nostres fills.—Pletó.

OBRES RECOMANABLES

Perque les persones que vulguen associar la seva devoció amb lectures piedoses de Nostra Senyora de Lourdes, s'abonant poder anar a la llibreria, publicam a continuació un catalec d'obres en castellà que se troben en les principals llibrerias

Nuestra Señora de Lourdes—Lasserre	2'50
La misma obra, edición de lujo	36'00
Historia Médica de Lourdes—Boissarie.	3'00
La aparición en la Gruta de Lourdes—Fourcade.	1'00
Recuerdos íntimos—Estrade	2'00
Nuestra Sra. de las celestiales sonrisas—Marchal	1'00
Las maravillas de Lourdes—Segur	1'25
Historia crítica de los acontecimientos de Lourdes—Bertrin.	5'00
Nuestra Señora de Lourdes—Cros	4'00
Historia completa del público reto al librepeasamiento sobre los milagros de Lourdes—Artús	1'00
Manual del peregrino en Lourdes—Segur	0'75
Historia de las mercedes de la Inmaculada de Lourdes—Martí	1'25
Episodios milagrosos de Lourdes—Lasserre	1'75
La misma obra, edición de lujo	24'00
Ciento cincuenta milagros de N. Sra. de Lourdes—Segur	4'50
Las grandes curaciones de Lourdes—Boissarie	12'00
Més á María de N. Sra. de Lourdes—Lasserre	1'50
Quincenario de N. Sra. de Lourdes—Pallés	1'50
Novena de N. Sra. de Lourdes	0'50

TRADICIONS POPULARS MALLORQUINES

LO QUE SUCCEÍ A N-ES MORÓS UNA VEGADA A VALLEMOSSA (1)

Una vegada desembarcaren una partida de moros a n-es port de Valldemossa. No hi sabien gayre ses fresques, y prenen una dressera, y dexaven fuyes de porrassa derrerera, per afinar es camí com tornarien, y cap a n-es poble falta gent! per ferne de ses seues.

Hi ha havia un cabrer que se'n tem y les decanta ses fuyes de porrassa y els ho posa cap a n-es roquissar de So'n Aulesa.

A n-es poble no's camparen tan bé com se creyen y hagueren de reular més que de pressa, y es cristians que'ls-e petxucaven de mala manera.

Els reulaven, reulaven, seguint sa taringa de ses fuyes de porrassa, que, en lloch de menarlos a n-es port, els-e dugueren a n-es roquissar de So'n Aulesa. A-les-hores es cristians els enrevoltaren, y enferen pasta de sobresada, de tots.

¡Més se'n merexien!
ANTONI M.ª ALCOVER PRE.

(1) M'ho contaren l'amo de Ca'n Costa, de Valldemossa y l'amo de So'n Flor, de la Vileta.

Noves d'Inca

Preparats pel Sr. Rector D. Bernadí Font, divenges compliren amb el precepte pascual els sis presos qu'actualment hi ha a la presó d'Inca.

Per aquest motiu los serviren una racció extraordinari pagat pels mateixos guardians de la presó, de lo que quedaren molt contents y satisfets.

Ahir dematinada morí un pobre que per les circumstancies passades en sa malaltia y mort mereix qu'hem fessem menció.

Día 7 de Maig caigué en terra a n-el carrer Fondo. Dins pocs temps hi acudiren la policia y el metje de la Vila y veent que no retornava per haverli pegat un accident disposaren que fos trasladat a l'hospital militar del carrer de Son net, qu'es una casa que'l Municipi té arrendada, aont aleshores no hi havia cap malalt.

Al punt aquells veinats del carrer de Son Net hi dugueren un llit, llensols, cadires y tot lo necessari per cuidar un malalt segon demana la bona caritat cristiana.

Fins a la mort no l'han dexat un moment dos municipals de dia y en sa nit dos serenos, juntament amb una monja de Sant Vincents de Paul, sovinentejant les visites dels veinats que a tot s'oferien.

Al principi de la malaltia se ressió a declarar el seu nom, per fi manifestá que nomia Jaume Vila Vert, (espòsit.) Al mudarli la roba li trobaren una bossa aont duya 117 pess. manifestant més tart a un municipal, que les dexava a la servitut per lo be que se portaven envers d'ell; y aventli dit que no acceptaven el donatiu perque no feyen més que complí ab la seva obligació, respongué que fos tot per les monjes.

D'aquest capitalet s'ha pagat per gastos de medicina y enterro unes 20 pess. y lo restant s'ha entregat a la Superiora de les filles de la Caritat.—Al cel sia.

¡Y l'hospital!..... y l'hospital!!! ¡y.... l'hospital!!!!!!.....

La devoció del Mes de Maria en nostra ciutat se fa en gran solemnitat a totes les iglesies, especialment en la Parroquia, aon els dies festius es predicat, veentse la capella de la Puríssima just una canastreta de flors y resplandent per gran lluminaria qu'es d'un efecte sorprenent.

Les canturíes no queden gens enderrera. A més de la Capella de la Parroquia que de cada dia se refina amb l'armonium nou y escibint noves partidures marianes, les nines de les costures de les Terciaries Franciscanes, hi canten cansons festives y responen a n-els mots que la composició heu demana.

Ahir morí Sor Maria de la Trinitat, religiosa del convent de clausura de San Jeroni d'aquesta ciutat, a l'edat de 40 anys y duguentne 9 de professió.

Deu haja premiat la meritoria virtud de la religiosa qu'ha consagrada sa vida a n-el seu servici.—R. I. P.

Per la festivitad del Corpus d'enguany pareix que veurem coses noves. El nou Capiller Mossen Sebastiá Llabrés, amb son caracter emprendedor, ja comensa a preparar la cosa perque'ls cultos dedicats al Santíssim Sagrament surtin amb tota la solemnitat possible.

Diven que se fan vestits per dur dotze joves en representació dels dotze apostols. Que a la seva insinuació algunes families acomodades vestirán d'angel els seus menuts per tirar flors a la Custodia, costum que se havia dexada anar y que ara vol tornar revi-

var. Que algunes congregacions prest comensaran els ensays dels himnes del Santíssim per cantar a la processó y una parlada de coses més que serán de veure.

Lo que també s'hauria de treballar, seria la manera com se lograria que molts d'homós que van a veure passar la processó, hey prenguessen part activa assistint a ella amb sa corresponent atxe o eiri encés.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

Bessó.	el quintá de 89,00 a	80'00.
Blat.	la cortera de 19'00 a	19'50.
Xeixa.	id. de 19'00 a	19,50.
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	10'50.
Ordi foraster.	id.	a 09'50.
Sivada.	id.	a 08'50.
Ídem forastera.	id.	a 07'00
Faves cuitores.	id.	a 19'00.
Ídem ordinaries.	id.	a 17'75.
Ídem pel bestia.	id. de 00'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id.	a 17'00.
Ciurons.	id.	a 22'00.
Fesols.	id.	a 30'00.
Monjetes de confit.	id.	a 44'00.
Ídem blanques.	id.	a 28'00.
Asafrán	id.	a 30'00.
Gallinas	id.	a 75'00.
Patates.	id. de 05'00 a	06'00.
Muniacos.	id. de 04'00 a	04'50.
Figues seques	el quintá	a 08'00.

PATRONAT OBRER

Demá a les sis del capvespre se farà la bendició de la *Primera pedra* del patronat Obrer, que verificará lo Ilm. Bisbe, Doctor D. Pere J. Campins, en presencia de les autoritats de Palma, a un camp de uns dos mil quatrecents metres quadrats a la carretera de Manacor de Palma que una distingida Família ha cedit al Patronat.

Els joves del Patronat, amb acompanyament de música y formant una manifestació civica farà volta per uns quants carrers de la Ciutat, partint dels patis de San Francesc dirigintse el *Colomereí* qu'es el lloc destinat del Patronat.

Molt bé pels Seglars Catòlics de Palma, que tant se destaxinen tots els diumenjes per decantar de xebius de perdicí a la juventut palmesana. Ara si que tendrán camp per treballar; lo que hi emporta es que'ls catòlics los ajudin en les seves llimosnes, contribuint moral y materialment a obra tan generadora.

Hem estat convidats a l'acte. Si tenim lleghuda hi farem una escapadeta.

Escapulons.

HOMENATGE A VERDAGUER. Els periòdics de Catalunya duen hermosas descripcions de le festa celebrada a Folgaroles, poble natiu de Mossen Cinto, amb motiu de beneirse el Patró, que se li es axecat, per l'Ilm Dr. Torras Bisbe de Vich.

S'hi pronunciaren discursos y recitaren poesies, figuranthe nostres Mestres en gay saber, Mossen costa y D. Joan Alcover. El primer lletgi sa poesia *A Verdaguer* y el segon pronunciá un discurs molt placent y correcte

Hi acudiren moltes personalitats de relleu de Catalunya y fins del estranger, armonisant la festa forsa de orfaons y músiques.

CONTRA' L TERRORISME. Ha quedada aprovada a n-el Senat la Lley contra el Terrorisme, malgrat a l'oposició de la *rotativa* y de les minories avansades. La Premsa de Madrid está que treu sabonera perque diu que la Lley de repressió va exclusivament contra'ls periodistes.

¿Si será cosa que també ells tenguin part amb això de les bombes?

Lo qu'es a nosaltres mos té sense cuida-do.

ALERTA CÍRCOLS D'OBRERS CATÓLICS. *El Obrero* periòdic socialista amb un article que publicá el primer de Maig, aconsyava a n-els de sa ganadaria que se introduissen a dins els cirkols y associacions catòliques per fer de les seves.

Dos anys deu fer que va -esser espulsat un soci de certa societat catòlica, de Mallorca, per la propaganda que feya d'idees estraviades, y llevors ja indicarem a nostres amics, si aquell subjecte podria ésser enviat pels socialistes o contraris a la Religió per sembrar la sissanya a la societat catòlica. Avuy aquesta noticia ve a confirmar nostra sospita.

Alerta, idò, juntes directives.

PUBLICACIONS REBUDES

Un follet oportú. Com ja saben nostres lectors, día 21 de Septembre comensará á Saragossa la segona Assamblea de la Bona Premsa.

Abans d'una Assamblea tant notable y decisiva, tota preparació es poca. Els catòlics necessiten penetrarse de lo que signifiquen aquestes Assambleas y de la aplicació que poden tenir.

Per correspodre a n-aquesta necessitat, la coneguda revista LA PAZ SOCIAL ha enriquit la seva Biblioteca editant un follet, en el cual, lo infatigable propagandista Sr. Bisbe de Jaca presenta lo qu'han estat, son y poden ser les Assambleas de la Bona Premsa.

Res més útil qu'aquest follet, per instruirse aviat en lo que va ésser aquest Congrès del Periodisme Catòlic. Divulgantlo se treballa per l'ècsit de la Segona Assamblea de la Bona Premsa. Sols costa quinze centims y se troba á l'Administració de LA PAZ SOCIAL, imprenta de Sales, Saragossa y en les principals llibrerías Catòliques.

FEIS SERVIR LES DUES MANS

Fins ara un nin esquerrá es estat un ver-tader torment per una familia, quins pares no paren may d'acostumar al fill a fer us de la ma dreta. Idò ara el professor Sartori escriu a una revista que s'ha de recomanar als pares que acostumin als fills a fer servir les dues mans.

El servir-se solament de la ma dreta, dú com a consecuencia la debilitat y entorpi-ment de la musculatura tota del cantó dret, no solament del braç sino també de la cama y costat. D'aquí ve que'l pulmó esquerra, que queda amb la caxa manco desenvolupada, queda també més petit, amb això la circulació de la sanc es imperfecta, la respiració més débil y lo pulmó esquerra queda més propens a ser atacat per la tuberculosi. El cervell tampoc

s'escapa a n- aquestes anomalies ja que queda sa part esquerra més atrofiada; y com que a ella residexen els centres nerviosos del parlar, aquesta facultat queda també ressentida. Els cambriers de fonda solen servir-se generalment de les dues mans y per això, segons el citat professor, tenen mes aptitut per parlar diferents idiomes.

Per això deu ser que les bugaderes també son tant xarraines.

LLIBRERÍA LA BONA CAUSA den Miquel Durán.

INCA, —Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

A n'aquest centre de propaganda catòlica trobareu:

GLOSADES, per l'amo Antoni Vicens Santandreu. 1'00

MANYOCH de Fruita Mallorquina, per D. Joan Rosselló. 2'00

RONDAYES Mallorquines, d'en Jordi des Recó. 2'00

CARTES DEL CEL o sien meditacions per cada día del mes, per Pinamonti (traduides en mallorquí.) 0'15

MES DE MAIG, per Mossen Miquel Costa. 1'50

VIA-CRUCIS, per idem. 1'00

APLECHS, per D. Bartomeu Ferrá. 0'75

DEVER CIVICH y la conciencia cristiana, per Mosen Felix Sardá y Sarvany. 0'30

MATER ADMIRABILIS, per idem. 5'00

DICCIONARIO Mallorquí-Castellano-Latín, per el Dr. Amengual (Es una xaripa). 25'00

DESDE LA CUNA HASTA LA ESCUELA, per el P. Aguilera. 1'75

IDEM, enquadernació econòmica. 1'25

FORMULARIO de cartas, telegramas y documentos, per D. Juan Vidal Vaquer. 1'00

UNA EXCURSIÓN á Mallorca por Lázaro Floro. 1'00

DICCIONARIO castellano, per Navas es el más completo y el más barato. 10'00

Novel·les per Schmid, autor de Jenoveva: diferents preus.

Suplicám a nostres lectors que fassin correr aquesta publicació entre amics y coneguts, a fi que tothom s'aprofit de la seva lectura.

Si van Vds. á Palma

VISITEN LA GRAN LIQUIDACIÓN FORZOZA DE LA PALMERA

OCACIÓN NUNCA VISTA EN TELAS DE HILO, SÁBANAS, MADAPOLANS, TOHALLAS, BÁNOVAS, CAMISETAS, LISTADOS MALLORQUINES, INDIANAS, PAÑOS, LANILLAS, SEDAS, LANAS NOVEDADES, PARAGUAS SOMBRILLAS Y MUCHÍSIMOS OTROS ARTÍCULOS PARA VERANO É INVIERNO.

CON POCO DINERO SE PUEDE COMPRAR MUCHO

Calles de Cererols 6 y Bolsería 5

Al lado Cán Cetre—frente la pastelería Cán Canet.

Miquel Ferragut.

En son taller de Fustería se fabrica toda clase de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor, però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIOS
Carrer de Mallorca, 54, INCA.

Carbó de Cok

D'Antoni Pujades

EL GROS Á 2'10 PTES 40 KILOS

EL PETIT A 2'50 ID. ID.

Ofereix la ventatja demunt els altres vendors que'l dú a domicili.

CARRER DE DURETA 25 INCA.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA

D'EN

Bartomeu Payeras

Inca, S. Bartomeu, 15, a una entrada-esposició que veureu que val uils per mirar.

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRER A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN RAÓ.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals 2'40 l'any.

Els suscriptors que paguin les anyalitats a la bestreta, rebrán gratis LA LECTURA POPULAR, d'Orihola.

A les congregacions, societats catòliques y demás persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.